

Rozloučení s Miroslavem Šimordou

Letošní únor není pro brněnskou výtvarnou obec měsícem šťastným. Mezi své kamarády ze Zlínské školy umění odešel do výtvarnického nebe jeden z posledních absolventů – Miroslav Šimorda.

Jako většina z nich záhy po osvobození 1945 přesídlil do Brna a spolu s ostatními výrazně ovlivnil zdejší výtvarnou scénu jak v malbě, tak ve spojení s Brněnskými veletrhy i v užité tvorbě.

Jeho dílo podává přehledně webová stránka www.miroslavsimorda.cz.

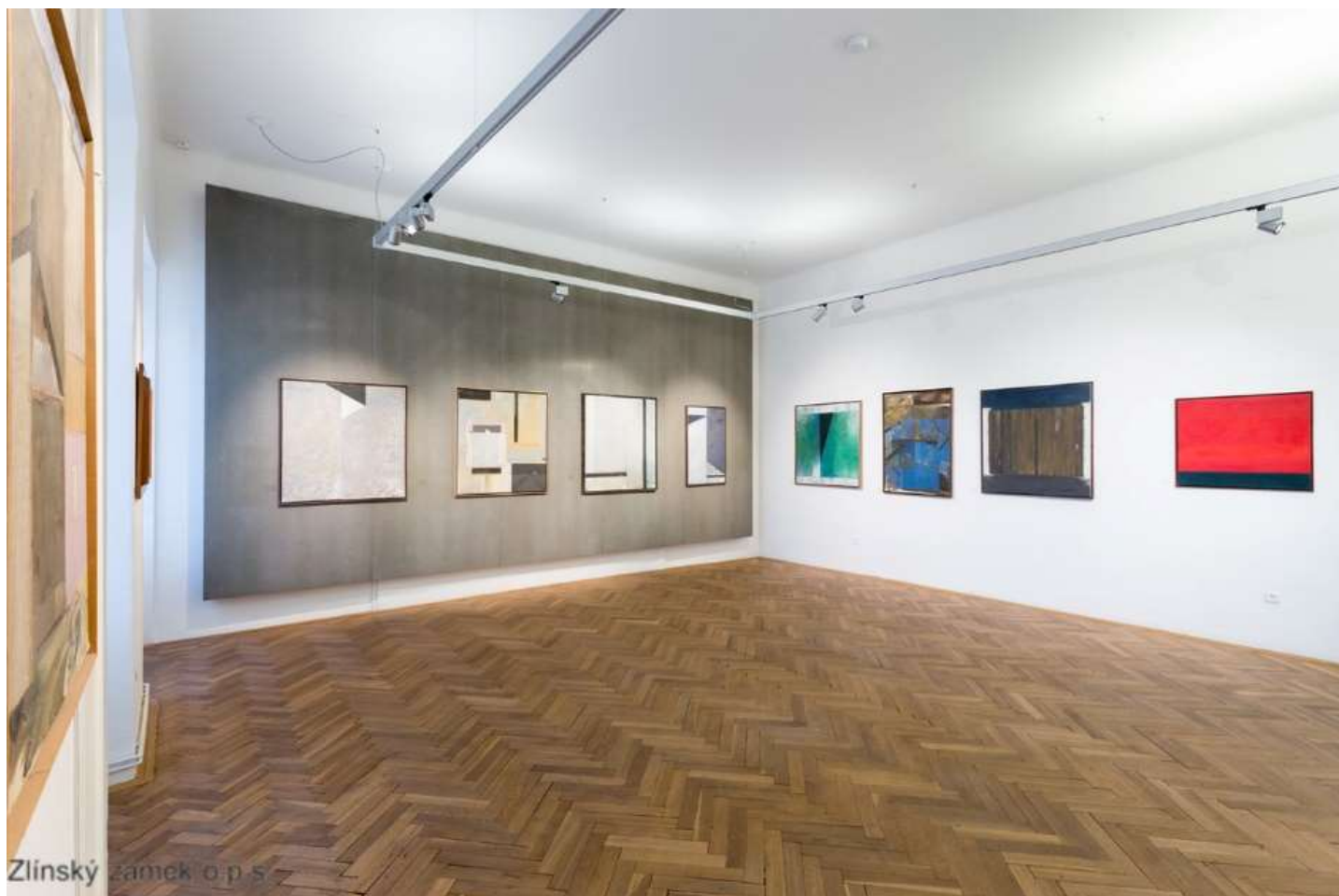
On, stejně jako jeho spolužák a brněnský soused Jan Rajlich, uzavřel na jaře loňského roku svou výstavní činnost v místě svého mládí, ve Zlíně (výstava Imprese se uskutečnila v Galerii Václava Chada 2. března až 12. května 2017). Kurátorka Miroslava Kupčíková tehdy v úvodním slovu řekla:

„Brněnský rodák, malíř a grafik Miroslav Šimorda se narodil 29. 3. 1923. Stejně jako u jeho dobrých přátel Jana Rajlich a st., Václava Chada, Alexe Berana nebo Františka Chmelaře můžeme nalézt počátek umělecké tvorby v letech 1939-1943 strávených na Škole umění ve Zlíně. Zde byl ovlivněn několika osobnostmi z řad pedagogů – Richardem Wiesnerem (malířem a iniciátorem zlínských salonů), F. L. Gahurou (architektem), ale i Vincencem Makovským (sochařem). Následně zde byl i krátce zaměstnán v keramických dílnách. Po smrti Václava Chada odešel ze Zlína a začal navštěvovat Akademii výtvarných umění v Praze, studoval u prof. Jana Želibského a Karla Mináře, po dvou letech však studium předčasně ukončil. Na počátku padesátých let se přestěhoval natrvalo do Brna, kde si založil atelier a tvořil zde dalších 30 let. Šimorda od poloviny padesátých let spolupracoval s Propagační tvorbou na brněnském výstavišti a v průběhu své profesní dráhy navrhl nespočet uměleckých řešení mezinárodních expozic. Stal se členem Svazu československých výtvarných umělců a o několik let později spoluzakládal Sdružení Q Brno, které si zvolilo jako místo setkávání právě Šimordův atelier na Kounicově. Činnost sdružení byla záhy zakázána, ale jeho členové se setkávali i nadále. Během své umělecké dráhy získal i řadu významných ocenění – Grand Prix za výtvarné řešení československé expozice v Santiagu de Chile nebo cenu Irene und Peter Ludwigspreis ve Vídni. Za svou celoživotní tvorbu získal Miroslav Šimorda Cenu města Brna (2012).

Cílem expozice je představit návštěvníkům dvě dominantní tendence v Šimordově volné tvorbě. První část je věnována výběru tvorby s námětem krajiny, které se věnuje již od padesátých let dvacátého století. Jen několik málo krajinomaleb se zachovalo z počátku jeho tvorby. Malba v plenéru byla součástí výuky na Škole umění ve Zlíně, a právě z tohoto období se dochovalo jedno z nejstarších děl této expozice Podzimní krajina (1944). Dílo bylo vytvořeno ve Hvozdné. Zde můžeme cítit melancholickou impresi, pozorovat autorův projev v zemité harmonii prolínajících se pastózních barev i energický náboj vložený do každého tahu štětce.

Naopak druhá část výstavy představí několik poloh jeho rozsáhlého malířského díla zaměřeného na městská zákoutí a domy, kterým se věnoval celý svůj život. Pokud stojíme před těmito díly a pozorujeme je v tichosti, vnímáme nejen domy a byty, ale i kontext lidského soužití, který probíhá uvnitř – za zdmi, v soukromí. Šimorda o své práci v rozhovoru pro Brněnský večerník v roce 1976 redaktoru Vladimíru Čechovi řekl:

„Malíř, který jako já si zvolí v určité etapě své tvorby za úkol soustředně vyčerpat všechny malířské možnosti jednoho jediného tématu, v úsilí o stále nové zvládnutí tématu, nutně se vzdává popisu a nepodstatných detailů ve prospěch lapidárního a koncentrovaného obsahového sdělení. Zároveň se tím dostává pod povrch věcí, k jejich smyslu vnitřnímu. Tím však nemusí být oslabeno pouto, které výtvarníka váže k předmětné skutečnosti. Například ony zmíněné čtvercové obrazy jsou jakýmsi replikami zdí, které jsou němým svědectvím osudů žijících i nežijících obyvatel našeho města.“ Šimorda pozvolna ustupoval od zachycení hmoty městských domů ve svých malbách a tyto záměry ovlivnily i rukopis autora, kdy začal méně využívat vrstvení a prolínání barev. Postupně směřování k abstraktní tvorbě zachycuje již triptych Záznamy (1978), ale něco nehmotného cítíme výrazně až od devadesátých let Průhled (1995).“

S Miroslavem Šimordou se rozloučíme v brněnském krematoriu v pondělí 5. března 2018 ve 12.30 hod.

PhDr. Oskar Brůža

Informační středisko Unie výtvarných umělců ČR (IS UVU ČR), Malinovského nám. 2 (Dům umění), 602 00 Brno, www.uvucr.cz, uvucr@uvucr.cz; příjem SMS: 606 473 074

Zdroj: www.miroslavsimorda.cz; www.zlinskyzamek.cz/galerie/cz/archiv/simorda

4.3.2018